

Sed ad alia non minora mendacia transeamus. Habet 4. Physico capite 2:⁵³ *Ideo etiam Plato materiam et regionem idem ait esse in Timaeo. Susceptivum namque et regionem unum et idem, alio modo ibi dicens susceptivum, et in iis, quae dicuntur non scripta dogmata,*
 5 *attamen locum et regionem idem pronunciavit. Falsa sunt haec omnia. Nam cum Plato in Timaeo de idea locutus esset et forma ab ea participata: ostendere est aggressus in quo forma haec consisteret, idque materiam statuit his verbis:*⁵⁴ *Tunc enim duas species distinximus, nunc vero tertium aliud genus nobis declarandum. Duo*
 10 *enim sufficientia erant ad ea, quae prius dicta fuerant. Unum quidem ut exempli species suppositum intelligibile et semper secundum idem existens: imitationem vero exempli secundum generationem habens et visibile. Tertium autem tunc non distinximus. Putantes duo habere sufficienter: nunc vero ratio videtur cogere arduam et obscuram spe-*
 15 *ciem, conari sermonibus manifestare, quam ergo habens potentiam et naturam ipsum putandum? Talem maxime omnis esse generationis susceptaculum veluti nutricem.*

Materia ergo [345] tertia haec species est, de qua postquam multa verbis multis disseruisset, addit:⁵⁵ *Omnia vero suscipientis*
 20 *corpora naturae et*⁵⁶ *suscipit enim semper omnia. Et cum dixisset:*⁵⁷

⁵³ διὸ καὶ Πλάτων τὴν ὕλην καὶ τὴν χώραν τὸ αὐτὸ φησὶν εἶναι ἐν τῷ Τιμαίῳ. τὸ γὰρ μεταληπτικὸν καὶ τὴν χώραν ἐν καὶ ταυτὸν [ταυτὸν]. ἄλλον τε τρόπον ἐκεῖ λέγων τὸ μεταληπτικὸν καὶ ἐν τοῖς λεγομένοις ἀγράφοις δόγμασιν, ὁμῶς τὸν τόπον καὶ τὴν χώραν τὸ αὐτὸ ἀπεφίηνατο. [ARIST. Ph. 209b.11 – 16]

⁵⁴ τότε μὲν γὰρ δύο εἶδη διειλόμεθα, νῦν δὲ τρίτον ἄλλο γένος ἡμῖν δηλωτέον. τὰ μὲν γὰρ δύο ἰκανὰ ἦν ἐπὶ τοῖς ἐμπροσθεν λεχθεῖσιν, ἐν μὲν ὡς παραδείγματος εἶδος ὑποτεθέν, νοητὸν [ὑποτεθέν νοητὸν] καὶ αἰεὶ κατὰ ταῦτά [ταυτὰ] ὄν, μίμημα δὲ παραδείγματος δεύτερον, γένεσιν ἔχον καὶ ὁρατὸν, τρίτον δὲ τότε {μὲν} οὐ διειλόμεθα, νομίσαντες τὰ δύο ἕξειν ἰκανῶς. νῦν δὲ ὁ λόγος ἔοικεν εἰσαναγκάζειν χαλεπὸν καὶ ἀμυδρὸν εἶδος ἐπιχειρεῖν λόγοις ἐμφανίσαι [ἐμφανῆσαι]. τίνα οὖν ἔχον δύναμιν καὶ φύσιν αὐτὸ ὑποληπτέον; τοιάνδε μάλιστα πάσης εἶναι γενέσεως ὑποδοχὴν αὐτὴν [αὐτὸν] οἶον τιθήνην. [PLATO, Ti. 48.e.3 – 49.a.6]

⁵⁵ τῆς δὲ πάντα δεχομένης σώματα φύσεως. [PLATO, Ti. 50.b.6]

⁵⁶ δέχεται {τε} γὰρ αἰεὶ τὰ πάντα. [PLATO, Ti. 50.b.8]

⁵⁷ τὰ δ' εἰσιόντα καὶ ἐξιόντα. [PLATO, Ti. 50.c.4 – 5]